

Zaplacení nejvyššího podání

Pokud vydražitel nejvyšší podání doplatí po uplynutí stanovené dvouměsíční lhůty, aniž by soud, popř. soudní exekutor, stanovil vydražiteli dodatečnou lhůtu k zaplacení nejvyššího podání a soud platbu bez dalšího přijme, nelze považovat zaplacení nejvyššího podání vydražitelem za opožděné.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 26 Cdo 4598/2014, ze dne 26.10.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněného Společenství vlastníků bytového domu D., se sídlem v P., proti povinným 1) Doc. Ing. I. A., a 2) T. A., oběma zastoupeným Mgr. I.C., advokátem se sídlem v P., pro 128 598 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 33 EXE 3328/2011, o dovolání povinných proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2014, č. j. 19 Co 78/2014-104, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění :

Městský soud napadeným rozhodnutím potvrdil usnesení ze dne 11. 12. 2013, č. j. 33 EXE 3328/2011-63, kterým Obvodní soud pro Prahu 5 zamítl návrh povinných na odklad exekuce (výrok I.) a návrh povinných na zastavení exekuce (výrok II.). Vyšel ze zjištění, že dne 18. 1. 2012 byl vydán exekuční příkaz prodejem nemovitostí, dne 16. 4. 2012 byl ustanoven znalec, dne 4. 5. 2012 byl vypracován znalecký posudek, dne 9. 5. 2012 bylo vydáno usnesení o ceně, dne 4. 6. 2012 byli povinni vyzváni k plnění, dne 25. 6. 2012 byla vydána dražební vyhláška, dne 10. 8. 2012 se konalo dražební jednání a bylo vydáno usnesení o příklepu a vydražitel ve stanové lhůtě uhradil nejvyšší podání. Nepochybné je i to, že povinní vymáhanou částku uhradili dne 25. 7. 2013 soudnímu exekutorovi. Odvolací soud uzavřel, že tuto částku uhradili v rámci exekuce, a proto důvod k zastavení exekuce není dán. Takovým důvodem nemůže být ani skutečnost, že soudní exekutor nesprávně vyznačil datum nabytí právní moci usnesení o příklepu dnem 21. 10. 2013, ač správně je 29. 8. 2012. Tato skutečnost nepřestavuje ani důvod pro nařízení nového dražebního jednání ve smyslu § 336m odst. 2 o. s. ř., protože vydražiteli nebyla stanovena dodatečná lhůta k zaplacení nejvyššího podání.

Povinní v dovolání (jež podle obsahu směřuje jen proti té části napadeného rozhodnutí, jímž odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce) namítají, že napadené usnesení odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 241a odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání dovozují z § 237 o. s. ř. s tím, že se jedná o posouzení právní otázky, zda bylo povinným v průběhu exekuce doručováno řádným způsobem a zda jim je možné řádně doručit fikcí. Uvedli, že jsou občané Ruské federace, v důsledku administrativní chyby jim bylo znemožněno vycestovat do České republiky, takže se na adrese v P. nezdržovali a doručování nemůže být účinné do doby, než jim byl ustanoven právní zástupce. Dále namítají, že „odvolací soud nesprávně posoudil postup exekutora, kterým nebylo postupováno v souladu s ust. § 47 odst. 1 a jednalo se tedy o způsob exekuce, který je zcela nevhodný a odvolací soud tento způsob provedení exekuce nesprávně právně posoudil“, jelikož nepřihlédl k principu přiměřenosti při výběru způsobu exekuce. Povinní ke dni 31. 8. 2012 uhradili celkem částku 66 650 Kč na účet exekutora, přitom jim vydražena bytová jednotka byla znalcem oceněná na částku 2 100 000 Kč. Dále vytýkají, „že vydražitel zaplatil cenu nejvyššího podání opožděně a odvolací soud tuto právní otázku posoudil nesprávně s ohledem na nabytí právní moci usnesení o příklepu a na zastavení exekuce ze zákona“. Protože odvolání proti usnesení o příklepu bylo odmítnuto pro opožděnost, byla právní moc na tomto usnesení vyznačena nesprávně;

usnesení nabylo právní moci marným uplynutím patnáctidenní lhůty běžící od doručení usnesení povinnému. Pokud vydražitel zaplatil nejvyšší podání dne 14. 11. 2013, zaplatil je po uplynutí dvouměsíční lhůty stanovené k jeho zaplacení (tedy od právní moci usnesení o příklepu). Proto byly splněny podmínky pro nařízení dalšího dražebního jednání podle § 336m odst. 2 o. s. ř. V takovém případě bylo třeba hledět na platbu povinných ze dne 25. 7. 2013 jako na úhradu, která proběhla ještě před realizací exekuce, a proto je dán důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. Navrhli, aby dovolací soud usnesení soudů obou stupňů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu jednání.

Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle zákona [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 (srov. část první, čl. II, bod 7 zákona [404/2012](#) Sb. a část první, čl. II, bod 2 zákona [293/2013](#) Sb.), dále též jen „o. s. ř.“.

Dovolání je přípustné, neboť dovolací soud se dosud nezabýval otázkou vydražení nemovitosti ve vztahu k zastavení exekuce v případě, že soud nestanovil vydražiteli dodatečnou lhůtu k zaplacení vydražených nemovitostí podle § 336m odst. 2 o. s. ř. Podle ustanovení § 242 odst. 3 věty druhé o. s. ř. je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédne též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Takové vady se však z obsahu spisu nepodávají.

Nesprávné právní posouzení věci může spočívat v tom, že odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu sice správně určenou nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle § 336j odst. 4 o. s. ř. ve znění do 31. 12. 2012 v usnesení o příklepu soud stanoví lhůtu k zaplacení nejvyššího podání, která počíná dnem právní moci příklepu a nesmí být delší než dva měsíce. Na nejvyšší podání se započte vydražitelem složená jistota.

Podle § 336m odst. 2 o. s. ř. nezaplatil-li vydražitel nejvyšší podání ani v dodatečné lhůtě, kterou mu určil soud a která nesmí být delší než jeden měsíc, usnesení o příklepu se marným uplynutím dodatečné lhůty zrušuje a soud nařídí další dražební jednání.

Podle § 52 odst. 1 zákona [120/2001](#) Sb. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

V souzené věci Obvodní soud pro Prahu 5 usnesením ze dne 16. 1. 2012, č. j. 33 EXE 3328/2011-23, nařídil exekuci na majetek povinných podle rozsudku pro zmeškání vydaného týmž soudem dne 18. 7. 2011, č. j. 5 C 340/2010-81, k vymožení pohledávky v částce 128 598 Kč. Soudní exekutor JUDr. Jan Fendrych exekučním příkazem ze dne 18. 1. 2012, č. j. 132 Ex 5563/11-15, přikázal provést exekuci prodejem nemovitostí povinných (byt a podíl na společných částech domu). Usnesením o příklepu ze dne 10. 8. 2012, č. j. 132 EX 5563/11-48, soudní exekutor udělil příklep k vydraženým nemovitostem G. S. a uložil mu zaplatit nejvyšší podání ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení. Usnesením ze dne 28. 5. 2013, č. j. 132 EX 5563/11-92, soudní exekutor odmítl pro opožděnost odvolání povinných proti tomuto usnesení a Městský soud v Praze poté usnesením ze dne 1. 10. 2013, č. j. 14 Co 321/2013-106, usnesení soudního exekutora potvrdil. Vydražitel zaplatil nejvyšší podání dne 14. 11. 2013 (viz č. l. 111 spisu soudního exekutora). Soudní exekutor rovněž usnesením ze dne 27. 12. 2012, č. j. 132 EX 5563/11-77 (ve znění usnesení ze dne 14. 1. 2013, č. j. 132 EX 5563/11-80) odmítl návrh povinných na vyslovení neúčinnosti doručení usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 o nařízení exekuce, usnesení soudního exekutora – dražební vyhlášky, usnesení soudního exekutora o ustanovení znalce, výzvy soudního exekutora k úhradě č. j. 132 EX 5563/11-42, usnesení soudního exekutora o ceně nemovitostí, usnesení soudního exekutora o příklepu,

exekučního příkazu ke zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitostech, exekučního příkazu k provedení exekuce prodejem nemovitostí povinného, protokolu o dražebním jednání, návrhu na nařízení exekuce a znaleckého posudku na dražené nemovitosti. Městský soud v Praze usnesením ze dne 23. 4. 2013, č. j. 14 Co 171/2013-91, usnesení soudního exekutora potvrdil s odůvodněním, že na povinných s trvalým pobytem na území České republiky a přiděleným rodným číslem lze spravedlivě požadovat, aby vytvořili podmínky k řádnému doručování úředních zásilek.

Nejvyšší soud v řadě svých rozhodnutí vysvětlil, že zákonná úprava rozděluje průběh výkonu rozhodnutí (exekuce) prodejem nemovitostí do několika relativně samostatných fází, z nichž v každé se řeší vymezený okruh otázek. Těmito fázemi jsou 1) nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce), 2) určení ceny nemovitosti a jejího příslušenství, ceny závad a práv s nemovitostí spojených, určení závad, které prodejem v dražbě nezaniknou a určení výsledné ceny, 3) vydání usnesení o dražební vyhlášce, 4) vlastní dražba a 5) jednání o rozvrhu. Úkony soudu, účastníků řízení a osob na řízení zúčastněných jsou zpravidla završeny pravomocným usnesením, jehož účinky vylučují možnost v další fázi znovu řešit otázky, o kterých již bylo rozhodnuto (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. května 2007, sp. zn. 20 Cdo 2006/2006, usnesení ze dne 10. ledna 2008, sp. zn. 20 Cdo 2769/2006, nebo usnesení ze dne 29. ledna 2009, sp. zn. 20 Cdo 901/2008). Zpochybňují-li proto povinní, že jim nebyly řádně doručovány písemnosti (včetně usnesení o přiklepu, které již rovněž nabylo právní moci), nelze se touto otázkou znovu zabývat v řízení o zastavení exekuce.

Stejně tak není důvod se v této fázi řízení zabývat ani otázkou vhodnosti způsobu exekuce, neboť vlastnické právo již přešlo na vydražitele. Kromě toho soud musí přistoupit k rozvrhovému řízení i v případě, byla-li by exekuce za daných okolností zastavena (viz stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 14. dubna 2010, sp. zn. Cpjn 201/2009, uveřejněné pod číslem 48/2010 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek).

Dovolatelé taktéž namítají, že vydražitel nemohl nemovitosti nabýt, neboť nejvyšší podání doplatil po uplynutí stanovené dvouměsíční lhůty. Z ustanovení § 336m odst. 2 o. s. ř. vyplývá, že soud popř. soudní exekutor v takovém případě stanoví vydražiteli dodatečnou lhůtu k zaplacení nejvyššího podání. Pokud tak ale neučinil a platbu bez dalšího přijal, nelze považovat zaplacení nejvyššího podání vydražitelem za opožděné.

Protože se dovolatelům nepodařilo správnost napadeného rozhodnutí odvolacího soudu zpochybnit, Nejvyšší soud dovolání zamítl (§ 243d písm. a/ o. s. ř.).

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Správce pozůstalosti](#)
- [Vady řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Veřejný seznam \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výklad právních norem \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zdravotnictví \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Změna okolností \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rozhodčí řízení](#)
- [Správce pozůstalosti](#)

- [Reorganizace](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Bezpečnost a ochrana zdraví při práci](#)